

ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๕)

เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจาก
โรงไฟฟ้าแม่เมาะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากโรงไฟฟ้าแม่เมาะไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“สภาวะแห้ง” (Dry Basis) หมายความว่า สภาวะที่ความชื้นของตัวอย่างอากาศเป็นศูนย์

ข้อ ๒ อากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากโรงไฟฟ้าแม่เมาะในแต่ละกลุ่มการผลิตกระแสไฟฟ้าต้องมีค่าเฉลี่ยของก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน ซึ่งคำนวณผลในรูปของก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ หรือฝุ่นละออง ไม่เกินมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากโรงไฟฟ้าแม่เมาะที่กำหนดไว้ ดังนี้

กลุ่มการผลิตกระแสไฟฟ้า	ค่าเฉลี่ยของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้ง		
	ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (ส่วนในล้านส่วน)	ก๊าซออกไซด์ของ ไนโตรเจนซึ่งคำนวณผล ในรูปของ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (ส่วนในล้านส่วน)	ฝุ่นละออง (มิลลิกรัมต่อ ลูกบาศก์เมตร)
กลุ่มที่ ๑ (หน่วยการผลิตที่ ๑-๓)	๑,๓๐๐	๕๐๐	๑๘๐
กลุ่มที่ ๒ (หน่วยการผลิตที่ ๔-๗)	๓๒๐	๕๐๐	๑๘๐
กลุ่มที่ ๓ (หน่วยการผลิตที่ ๘-๑๓)			

ข้อ ๓ ปริมาณรวมของก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่ปล่อยทิ้งจากปล่องของโรงไฟฟ้าแม่เมาะทุกกลุ่มการผลิตกระแสไฟฟ้า ตามข้อ ๒ ต้องมีค่ารวมกันไม่เกิน ๑๑ ตันต่อชั่วโมง

ข้อ ๔ การวัดค่าเฉลี่ยของอากาศเสียแต่ละชนิดตามข้อ ๒ ให้คำนวณผลที่ความดัน ๑ บรรยากาศ หรือที่ ๗๖๐ มิลลิเมตรปรอท อุณหภูมิ ๒๕ องศาเซลเซียส ที่สภาวะแห้ง (Dry Basis) โดยมีปริมาตรอากาศส่วนเกินในการเผาไหม้ (Excess Air) ร้อยละ ๕๐ หรือที่ออกซิเจน (Oxygen) ร้อยละ ๗

ข้อ ๕ การตรวจวัดค่าเฉลี่ยของอากาศเสียแต่ละชนิดที่ปล่อยทิ้งจากปล่องของโรงไฟฟ้าแม่เมาะให้ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจวัดค่าก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ให้ใช้วิธี Determination of sulphur dioxide emission from stationary sources หรือวิธี Determination

of sulfuric acid mist and sulphur dioxide emission from stationary sources ขององค์การพิทักษ์สิ่งแวดล้อมแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา (United States Environmental Protection Agency)

(๒) การตรวจวัดค่าก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจนซึ่งคำนวณผลในรูปของก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ให้ใช้วิธี Determination of nitrogen oxide emission from stationary sources ขององค์การพิทักษ์สิ่งแวดล้อมแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา

(๓) การตรวจวัดฝุ่นละอองให้ใช้วิธี Determination of particulate emission from stationary sources ขององค์การพิทักษ์สิ่งแวดล้อมแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา

(๔) วิธีการตรวจวัดอื่น นอกเหนือจาก (๑) (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามที่กรมควบคุมมลพิษประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๖ การคำนวณค่าเฉลี่ยของอากาศเสียแต่ละชนิดที่ปล่อยทิ้งจากกลุ่มการผลิตกระแสไฟฟ้าตามข้อ ๒ และการคำนวณปริมาณรวมของก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตามข้อ ๓ ให้ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ค่าเฉลี่ยของอากาศเสียแต่ละชนิดที่ปล่อยทิ้ง

$$\frac{\sum_{i=1}^n Q_i C_i}{\sum_{i=1}^n Q_i}$$

(๒) ค่าปริมาณรวมของก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่ปล่อยทิ้งจากทุกกลุ่มการผลิตกระแสไฟฟ้าของโรงไฟฟ้าแม่เมาะ (ตันต่อชั่วโมง)

$$= \sum_{i=1}^n Q_i C'_i K$$

เมื่อ C_i = ค่าความเข้มข้นของอากาศเสียแต่ละชนิดที่ปล่อยทิ้งจากปล่องที่ i ของกลุ่มการผลิตกระแสไฟฟ้าที่เป็นก๊าซ (ส่วนในล้านส่วน) หรือที่เป็นฝุ่นละออง (มิลลิกรัมต่อกุบาศก์เมตร)

Q_i = ค่าอัตราการไหลของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากปล่องที่ i ของกลุ่มการผลิตกระแสไฟฟ้า (ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง)

C'_i = ค่าความเข้มข้นของก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่ปล่อยทิ้งจากปล่องที่ i (มิลลิกรัมต่อกุบาศก์เมตร)

K = ค่าคงที่สำหรับการเปลี่ยนหน่วยเป็นตันต่อชั่วโมง
มีค่าเท่ากับ 1×10^{-9}

$i = 1, 2, 3, \dots, n$

n = จำนวนปล่องที่ปล่อยทิ้งอากาศเสียในแต่ละกลุ่มการผลิตกระแสไฟฟ้า

กลุ่มการผลิตกระแสไฟฟ้าที่ ๑ = หน่วยการผลิตที่ ๑ - ๓

กลุ่มการผลิตกระแสไฟฟ้าที่ ๒ = หน่วยการผลิตที่ ๔ - ๗

กลุ่มการผลิตกระแสไฟฟ้าที่ ๓ = หน่วยการผลิตที่ ๘ - ๑๓

ข้อ ๗ รายละเอียดวิธีการตรวจวัดตามข้อ ๕ (๑), (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามที่กรมควบคุมมลพิษประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๔

อาทิตย์ อุไรรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์

เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม